

Церкви. Сички мы знаеме прочее че нейнитѣ подвиги не-останаха безплодны, и бесполезны, но много жертвы са избавиха; по злостастію обаче остаха много овцы заблуждены, които не услышаха призованіе-то на церковный-тъ гласъ. Но днесъ като исполнява жалостна длѣжность произнося рѣшительно като нелицемѣрный судія строго-то и праведно наказаніе противъ беззаконници-ты, безъ да съчувствува ни едно изобличеніе, но като тури своята ръка на сърдце-то си, и като чувствува внутреннѣй-тъ гласъ на совѣсть-та си, за сохраненіе-то на священни-тъ правила, налагава опредѣлительно-то наказание противъ свои-тъ чада, които съ упорство постоянствуютъ въ заблужденіе-то, като са моли благому Богу за нивно-то покаяніе, и возвращеніе. На конецъ казувамъ че споредъ мое-то мнѣніе, не е нужда да са въвеждатъ въ сочиненіе-то на Предѣлъ-тъ съвѣтованія и побужденія. „

— Боголюбивѣйшый-тъ Епископъ Врачанскій каза:

„ Въ настоящее-то обстоятельство, по кое-то са собра великѣй священный Соборъ, поведеніе-то на блаженнѣйшый-тъ патріархъ Іерусалимскій, (колко-то и да говори преосвященнѣйшый-тъ митрополитъ Дерконскій съ мекъ тонъ за да покрѣе недостатокъ-тъ на негово блаженство), много тежи и изгубя равновѣсіе-то. Българи-тъ по причина на отсътствие-то на реченный блаженнѣйшый, ще да взематъ предъ видъ рѣшеніе-то на великѣй-тъ Соборъ не като едно дѣло отъ висока важность, и тяжесть, но като проста една играчка. Другояче, нѣма никакво значеніе днесъ оное посланіе, което Іерусалимска-та Церква проводи на 1869, то есть предъ три години; за ради това непремѣнно треба да са попита патріархъ-тъ Іерусалим-